

vyhnání Hodňov 7-pokrač.

Měli jsme z domova pšeničnou mouku,tu jsme v pekařství vyměnili částečně za chleba a pečivo.

10.prosince 1946,jsume byli ještě z několika rodinami dopraveni do Wiessenohe v okrese Forchheim.Vysadili nás u jednoho hospodářství.Hospodář se nás ptal,jestli máme v truhlách kameny,že jsou tak těžké.Od pekařství Streidl jsme dostali několik bochníků chleba,od pivovaru Friedrich dobrou zeleninovou polévku.Museli jsme zůstat přes noc ve stodole,než jsme druhý den dostali dvoupokojový byt v jednom starém domě..Můj bratr nastoupil hned vedle do práce v zemědělství u jednoho mlynáře.Moje sestra musela navštěvovat školu. Já jsem šla v březnu 1947 do Mitteldorfu u Weissehohe do práce k jednomu zemědělci.

AMERIČANÉ VE ZVONKOVÉ.

Vstup amerických jednotek do Zvonkové popsal E.Hable v knize

„Glöckelberg-Gesichte einer Böhmervaldgemeinde „vydané v r.1993 a prodávané u kostela ve Zvonkové. Přeložil Stanislav Jagr z Horní Plané.

Dne 2.května 1945 překročili vojáci 3. americké armády hranice Zvonkové.Přišli od Aigenu,přes Haag podél“Kanálky“ do Sonnenwaldu a zde překročili podle svých map,hranice ČSR.Již dlouho předtím vlály na domech bílé šátky a signalizovaly vítězům totální kapitulaci. Tak se stalo,že nepřišel nikdo z vojáků ani z obyvatel o život .Vojáci prohledali domy,zda nejsou ukryti němečtí vojáci,vzali několik zajatců a zavřeli je do výběhu nad hřbitovem,mezi nimi také německého policistu z četnické stanice pana Demela.Pěší bojová jednotka se rozdělila na dvě skupiny.Jedna vyrazila přes Přední Zvonkovou a Bližší Lhotu na Novou Pec,druhá šla přes Josefův Důl(v 10.00 dopoledne),Huťský Dvůr do Nové Pece,kde se opět spojily.Do Josefova Dolu doprovázel“černochoy dlouhé jak stromy“ tehdy 12 letý Alfred Mayerhofer, který jim padl při donášce mléka do Jungbauerova domu(Simandl) do rukou. Američané se chovali k obyvatelstvu velmi korektně,později přátelsky,byli to lidští vítězové. Protože muži německé domobrany pokáceli stromy a zřídili protitankové zátarasy,mohly se americké tanky dostat přes Zvonkovou do Horní Plané až o dva dny později .Byl to 778 US TDB 26th Inf.Div. 3Th US Army.Ve Zvonkové zůstala rota C se 14.tanky typu Sherman,které později stály v řadě mezi Kreuzwirtem a „Xanderlem“ Američtí vojáci byli ubytováni ve škole,která byla po měsíce zavřená.Kuchyně byla v Jandově garáži.Bylo mezi nimi vytvořeno co nejkratší spojení po nové cestě.Oslavovali a měli k tomu důvod a dělali to vydatně.Nikomu nic nevzali.Vzhledem k trpké nouzi,dali Němcům některé potraviny,ovšem ve formě za“ jiné protislužby“jako praní,výměnou za vejce a také za lásku.Pochopitelně na mnoha místech bylo loučení bolestné.Byla to doba velké nouze.Na 500 lidí,evakuovaných a uprchlíků žilo v obci navíc.Bylo těžké tyto lidi vyživovat,protože zásobování se zhroutilo.K tomu přišlo ještě úzkostlivé čekání na známky života od otců a synů,kteří kdesi upadli do zajetí,pokud byli ještě na živu.Přesto si země oddychla,protože vraždění války bylo u konce.Tehdy ještě nikdo nevěděl o ohavnostech české chátry na sudetských Němcích.Sama přítomnost US jednotek, zabránila stejnému osudu Němců na Šumavě .Americká okupační správa předala uprostřed června 1945 civilní správu obce českému komisařovi.Dne 2.srpna vyklidily Americké jednotky nyní opět vzniklé teritorium ČSR.

V téže knize Walter Franz zaznamenává některá významná data 1938-1950

vyjímám zajímavá data,kromě známých událostí z předešlých dílů:

1.5.1945-byl vyhozen do vzduchu železný most v Bližší Lhotě a tím uzavřen přechod přes Vltavu .

2. propuštěno všech 120 příslušníků Hitler Jugend-předtím ale byly všechny pěchotní zbraně potopeny do „Telecího rybníka“,tábor byl opuštěn a vyrabován(zůstalo jen vojenské oblečení)

3. 5.5.1945 poslední boj.nasazení americké armády Pernek a Huťský Dvůr. pokr.příště

Američané ve Zvonkové

8.5.1945 nastal klid zbraní a konec války.Při vstupu amerických vojsk očekávala tato vlajkovou výzdobu domů českými vlajkami,protože právě vstoupili na české státní území. Američanům bylo ze strany obce vysvětleno,že obec je přes 300 let ryze německá a že nikdy zde žádný Čech nebydlel.Teprve po přeskoušení na hřbitově a knih narozených byli přesvědčeni,že okrajové území ČSR je obydleno německými obyvateli.V den klidu zbraní a konce války byly od všech obyvatel vyvěšeny pouze americké vlajky.České úřední orgány přišly teprve později a převzaly správu obce.

2.června předali američané obec do civilní správy Čechům.Všichni Němci dostali potravinové lístky s přetiskem „Němec“ a všichni museli nosit na levém rameni bílou pásku s písmenem N dřívější straničtí příslušníci NN(německý nacista).Rakouští státní příslušníci museli nosit poznávací znamení červeno-bílo-červené a mít u sebe průkaz rakouského velvyslanectví v Praze.Dveře a okna nesměla být v noci uzavřena a od 21 do 06 hod.byl zákaz vycházení.Všechny cenné předměty musely být odevzdány Čechům.

Jednotky SNB neprodleně obsadily obec Zvonkovou „V lesní domovině“ v Josefově Dole se ubytovalo asi 30mužů a tak posílilo Finanční stráž a četnictvo.Nedošlo ale k žádným vážnějším střetům s českými okupanty.Improvizovaných tanečních zábav se zúčastňovali dokonce čeští vojáci.Tu atam docházelo k domovním prohlídkám-byl hledán německý armádní majetek.V hostinci Kari se stravovali čeští příslušníci četnictva i Finanční stráž,tak také český úřednický personál.Nebylo zjištěno žádné šikanování německého obyvatelstva ze strany Čechů,což je třeba dát do souvislosti z působením p.Richarda Franze,který jako rakouský státní příslušník bydlel v Josefově Dole č.14 od r.1900.On byl jako jediný v obecní radě(od r.1940) činný „Ne-Čech“ pověřen vydáváním potravinových lístků a vedl je až do svého přesídlení v r.1948.Byl mezi českými úředníky znám jako nepolitická loajální osoba a těšil se velké důvěře všech německých obyvatel.Tímto si zde zaslouhuje ocenění.Jeho lidské argumenty oproti úřadujícímu českému komisaři ve Zvonkové byly přesvědčivé.Četné nařízení z Krumlova,bylo zde plněno pouze sporadicky,protož tento komisař na popud jednoho českého kolegy byl zbaven úřadu.Richard Franz znal přes 40let všechny obecní záležitosti a proto byl zván českou stranou vždy k poradám.Na př.z vazby přechodně propuštěnému vedoucímu školy p.Pascherovi byl nabídnut útěk do Rakouska,aby se vyhnul dalšímu zatčení .Tato pomoc k útěku byla však p.Pascherem odmítnuta s argumentem jeho nevinny.Pan Pascher byl znovu po 14 dnech zatčen a v českém vězení zemřel násilnou smrtí. Pan Franz mnoha osobám sdělil vždy včas jejich vysídlení(vyhnání).tak mohli tito ještě zavčas svůj cenný majetek ještě zavčas odnést přes hranice,nebo utekli sami před násilným vyhnáním.Tato sdělení byla důvěrná a pro Richarda Franze velmi riskantní.Na shromaždištích uprchlíků u „Kreuzwirta“ve Zvonkové a u „expedice“ v Josefově Dole bylo ještě mnoho cenných věcí,odebraných českými orgány tajně vráceno zpět p.Franzem majitelům,aniž by bylo české orgány napadlo,neboť nebyla vedena evidence odebraných předmětů.Jeho působení probíhalo v klidu a bylo postiženými dodatečně jenom málo nebo vůbec neoceněno.Toto zaslouhuje být zapsáno!

Dne 1.srpna 1945 ztratila Říšská marka svou platnost jako platidlo a došlo k rozdělování německého majetku.V podzimních měsících zahájila pošta opět svou činnost,ale pod českou správou.Staré poštovní razítko zůstalo v používání,protože jméno obce Glöckelberg je do češtiny nepřeložitelné.Později bylo jméno obce zavedeno jako Zvonkové.

11-12.1946. V zimních měsících až do jara byli mladí němečtí hoši a děvčata téměř každý týden při nočních raziích odváděni z bytů a odvlékáni do vnitrozemí,přičemž si mohli s sebou vzít jen to,co měli na sobě.Museli,jsouce oloupeni o svůj majetek a svobodu,dělat u českých sedláků nebo v dolech tu nejtěžší práci.Mnozí byli deportováni do uranových dolů v Krušných horách a někteří zde spáchali ze zoufalství sebevraždu. Pokr.příště.

Od konce dubna 1945 již nevycházely pro německé obyvatelstvo v okolí Zvonkové, stejně pak po celé jižní Šumavě žádné německé noviny. Jednotliví majitelé bateriových rádií mohli sice zprávy poslouchat, ale velká masa obyvatelstva zůstávala v nevědomosti o tehdejší politické a vojenské situaci. Také po vstupu americké armády, počátkem května, nebyly německému obyvatelstvu dostupné žádné zprávy. Jen ojediněle přicházely novinové zprávy z Horního Rakouska a částečně z Bavorska donášené krajany, kteří riskovali ilegální přechod hranic, nebo ojediněle vracejících se navrátilců z amerického zajetí. Všechno bylo zamotané a vzájemně si odporující, nikdo si nemohl udělat přesný obraz o nastávajících událostech. Po převzetí všeobecné zprávy Čechy v červenci 1945 museli všichni majitelé rádií, fotoaparátů, psacích strojů a ostatních cenných přístrojů a předmětů tyto odevzdat pod hrozbou trestu, bez náhrady na komisariát. Všechno se stalo majetkem státu. Mnohé proto bylo zničeno a nebo odneseno za hranice. O politických událostech se proto nedonesla téměř žádná zpráva. Nedověděli jsme se o zvěstvech Čechů ve vnitrozemí, nedověděli jsme se o pro nás tak závažných rozhodnutích, jako byly závěry o vyhnání sudetských Němců, přijatých vítěznými mocnostmi v Postupimi, o vyvlastňovacích dekretech českého vedení, pod vedením nového státního presidenta Beneše, o svržení atomových bomb na Japonsko a o skončení války. Teprve na podzim 1945 vzrostla jistota, že byly zahájeny přípravy a na jaře začínající vyhnání, ale nemohli jsme tomu všemu uvěřit a mít to za skutečnost.

V Huťském Dvoře (Luční domky) byly vypáleny poslední dělostřelecké rány 2. světové války na ještě německými vojsky obsazené obce Pernek a Horní Planou a pak nastal klid. Dva měsíce později vyklidili Američané jimi obsazené území v jižních Čechách a stáhli se s veškerým válečným materiálem z Nové Pece, Horní Plané a Krumlova průmyskovou cestou ze Zvonkové přes státní hranici směrem na Ulrichsberg a Schwarzenberg a dále do Bavorska, přičemž na silnici podél kanálu mezi Huťským Dvorem a Josefovým Dolem vzplanul pro poruchu motoru jeden americký tank a zcela vyhořel. Tank zde byl ponechán a stál tu ještě v r. 1948 na silnici u kanálu pod pískovým lomem. Tento odchod Američanů se konal dne 15. června 1945 v neděli. Předtím byl ale celý okres Krumlov obsazen českým vojskem, správa byla převzata Čechy, němečtí starostové byli sesazeni a na jejich místa dosazeni místní komisaři. Podle smlouvy vítězných mocností byl Mühlviertel obsazen americkou armádou, touto v létě 1945 vyklizen a předán Rudé armádě, jako nová okupační zóna, přičemž stejně tak přišla sovětská vojska průmyskovou silnicí od Ulrichsbergu. Obsadila pohraniční stanici v Schönebenu a tam prováděla hraniční kontrolu, až do ustanovení nové rakouské Celní stráže v r. 46-47. Sovětské zásobovací kolony jezdily z Krumlova a Budějovic průmyskovou silnicí do Horního Mühlvirertelu, přičemž muselo místní německé obyvatelstvo v zimě proházovat lopatami sněhem zaváté úseky silnice. Od r. 1949 je průmysková silnice přes hranice, na základě poválečných poměrů uzavřena. Česká celnice byla zbourána, česká Finanční stráž a četnictvo staženo a bylo ustanoveno zvláštní hraniční vojsko, postaveny hraniční závěry s elektrinou nabitým ostnatým drátem a strážní věže. Vesnice Zvonková samotná se 123 domy byla v letech 1950—52 srovnána se zemí, ale předtím bylo ještě veškeré německé obyvatelstvo vyhnáno z jeho majetku a statku-odsunuto-tak to bylo krásně nazváno. V obci zůstaly stát pouze tři nebo čtyři budovy, k ubytování českého pohraničního vojska. Kostel byl ponechán v rozpadu a celá oblast obce byla prohlášena za zakázanou zónu. Všem byl vstup zakázán.

Pokrač

RUSOVÉ NA RAKOUSKÉ HRANICI.

Rakousko bylo rozděleno mezi vítězné okupační jednotky, horní rakousko se stalo sovětskou okupační zónou a pamětníci vzpomínali, že k nám přes hranici jezdili ruští vojáci pro seno a krmení koním. Zřejmě byli ruští okupanti ubytováni v rakouských celnicích, takže dodnes např. bývalá celnice St. Oswald má na zdi u vchodu nápisy v azbuce. Ne všichni sudetští Němci čekali na odsun.

